

- καὶ τῆς γειροτονίας Τιμοθέου τοῦ Σχλοφάκιάλου. Καὶ περὶ Γενναδίου καὶ Ἀκακίου, τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν. 2533.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ γεγονότος ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμοῦ, μετὰ ἔτη τριακόσια μζ'. τοῦ κατὰ Τραϊανόν. 2536.
- ΙΓ'. Περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. 2540.
- ΙΔ'. Περὶ καθολικῶν παθημάτων. 2541.
- ΙΕ'. Περὶ τοῦ γάμου Ζήνωνος καὶ Ἀριάδνης. 2541.
- ΙΤ'. Περὶ Ἀνθεμίου βασιλέως Ρώμης, καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ βασιλέων. 2544.
- ΙΖ'. Περὶ τῆς τελευτῆς Λέοντος, καὶ βασιλείας τοῦ μικροῦ Λέοντος, καὶ αὖθις Ζήνωνος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 2545.
- ΙΙΙ'. Ἐπιτομὴ τῶν κινηθέντων ἐν τῇ εἰς Χαλκηδόνα συνόδῳ, ἐν τῷ τέλει τοῦ δευτέρου βιβλίου τεθειμένη. 2548.

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

- Τάξις ἐνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας
Εὐαγγέλου.
- Α'. Περὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος καὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. 2593.
- Β'. Περὶ ἑρόδων βαρβαρικῶν ἐν τε τῇ Ἐφ καὶ τῇ Δύσει. 3596.
- Γ'. Περὶ τῆς τυρχννίδος Βασιλίσκου, καὶ φυγῆς Ζήνωνος. 2597.
- Δ'. Ως Τιμόθεον τὸν Αἴλουρον δὲ Βασιλίσκος ἀνεκαλέσατο, καὶ πεισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκυκλίους ἐπιστολὰς εἰς ἀθέτησιν τῆς ἐν Χαλκηδόνισυνόδου ἐξαπέσειλε πανταχοῦ. 2597.
- Ε'. Περὶ τῶν συνθεμένων τοῖς ἐγκυκλίοις Βασιλίσκου, καὶ τὴν σύνοδον ἀθέτησάντων. 2604.
- Ϛ'. Ως τοῦ Αἴλούρου Τιμοθέου τὴν Ἀλεξανδρέων ἀπολαβόντος, καὶ τῇ Ἐφεσίων τῷ πατριαρχικὸν δίκαιον ἀποδόντος, ἀναθέματι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καθυπέβαλεν. 2608.
- Ϛ'. Ως τῶν μοναχῶν Ἀκακίου γνώμη στασιασάντων, φοβηθεὶς ἐ Βασιλίσκος, ἐναντία τῷ πρότερον γράψκις ἐξαπέστειλεν ἀντεγκύκλια. 2609.
- Ϝ'. Περὶ τῆς ἐπανόδου Ζήνωνος. 2612.
- Ϛ'. Ως μετὰ τὸν θάνατον Βασιλίσκου, οἱ τῆς

Ἀσίας ἐπίσκοποι τὸν Ἀκάκιον ἡμερούμενοι, μετανοίας βίβλον ἐπιδεδώκασιν, οἵς ἐξήμαρτον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀθετήσαντες. 2613.

- Ι'. Περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκοπησάντων. 2614.

ΙΑ'. Ως ὁ βισιλεὺς Ζήνων ἐβολήθη τὸν Αἴλουρον διώξας διὰ δὲ τὸ γῆρας αὐτὸν κατελείσας εἶτε. Καὶ ως αὐτοῦ τελευτήσαντος, Πέτρος ὁ Μογγός πρὸς τῶν Ἀλεξανδρέων κεχειροτόνηται. Τιμόθεος δὲ ὁ μετὰ Προτέριον νεύματι τοῦ βασιλέως, τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας θρόνον κατέσχεν. 2616.

ΙΒ'. Περὶ Ἰωάννου τοῦ μετὰ Τιμόθεον τῆς Ἀλεξανδρέων τοὺς οἰκκας κατασχόντος, ὅπως τε τοῦτον δὲ Ζήνων ως ἐπιορκήσαντα ἀπελαύνει, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ τὴν Ἀλεξανδρέων ἐγχειρίζει. 2617.

ΙΓ'. Πέτρος ὁ Μογγός δέχεται τὸ Ἐνωτικὸν Ζήνωνος, καὶ τοῖς ἀπὸ Προτερίου συνάπτεται. 2620.

ΙΔ'. Περὶ τοῦ λεγομένου Ἐνωτικοῦ τοῦ Ζήνωνος. 2620.

ΙΕ'. Ως Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας κατελθὼν ἐν Ρώμῃ, πείθει Σιμπλίκιον πρὸς Ζήνωνα περὶ τῶν συμβάντων γράψαι καὶ τί Ζήνων ἀντιγέγραψε. 2625.

ΙϚ'. Περὶ Καλανδίωνος τοῦ Ἀντιοχείας, καὶ διὰ ἔξορίας κατεδικάσθη διὰ τὴν πρὸς Ἰλλουν καὶ Λεόντιον ὑπονοηθεῖσαν φιλίαν, καὶ ως Πέτρος ὁ Κναφεὺς ἥγανθη τῷ Μογγῷ, καὶ τῷ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῷ Ἱεροσολύμων. 2625.

ΙΖ'. Περὶ ὃν ἔγραψε Πέτρος Ἀκακίῳ δεξαμένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. 2629.

ΙΗ'. Οπως Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρείας πείθει Φῆλικι τῷ Πάπᾳ Ρώμης καθαίρεσιν Ἀκακίῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως πέμψαι. 2633.

ΙΘ'. Περὶ Κυρίλλου ἥγουμένου μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων, δπως εἰς Ρώμην ἀπέστειλε πρὸς Φῆλικά τινας, ἐνάγων αὐτὸν πρὸς ἐκδίκησιν τῶν τολμωμένων κατὰ τῆς πίστεως. 2636.

Κ'. Περὶ ὃν ἔγραψε Φῆλικ ἀπέστειλε πρὸς Ζήνωνα, καὶ αὖ πάλιν Ζήνων πρὸς Φῆλικα. 2637.

ΚΑ'. Συμεώνης μοναχὸς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων,

